

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 682

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 29 iulie 2004

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 236 din 27 mai 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 și 3 al titlului I și ale art. 1 alin. (1) al titlului II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002.....	1-4		
		Decizia nr. 239 din 27 mai 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 și 4 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată.....	4-6
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
		1.024. — Hotărâre pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 68/2003 privind serviciile sociale, precum și a Metodologiei de acreditare a furnizorilor de servicii sociale	6-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 236

din 27 mai 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 și 3 al titlului I și ale art. 1 alin. (1) al titlului II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Lucian Stângu — judecător

Ioan Vida — judecător
Florentina Baltă — procuror
Maria Bratu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 și 3 al titlului I și ale art. 1 alin. (1) al titlului II din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002, excepție ridicată de Ioana Marina Lucia Mott și Ștefan Soare în Dosarul nr. 2.734/2003 al Curții de Apel București — Secția contencios administrativ.

La apelul nominal sunt prezenți autorii excepției, prin avocat Adrian Vasiliu, lipsind Guvernul României, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Avocatul autorilor excepției susține următoarele:

Cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2 și 3 al titlului I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002, arată că aceste dispoziții au fost abrogate potrivit art. I pct. 1 din Legea nr. 48/2004 privind aprobarea ordonanței respective, or, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, în asemenea cazuri excepția este inadmisibilă și, în consecință, nu mai susține excepția privind aceste dispoziții.

Cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I alin. (1) al titlului II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002, arată că acestea contravin prevederilor art. 44 din Constituție, precum și prevederilor art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Arată că în cazul imobilelor preluate fără titlu statul nu a dobândit niciodată calitatea de proprietar, astfel că nerestituirea în natură a imobilului preluat și oferirea unei compensări bănești echivalează cu o expropriere. În ceea ce privește modul de calcul al acestor despăgubiri prin raportarea la cursul leu-dolar din anul preluării, urmată de o nouă raportare la același curs din anul plății despăgubirii, încalcă principiul justei și prealabilei despăgubiri. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului a stabilit că în cazurile de preluări de bunuri cu titlu sau fără titlu, despăgubirea trebuie să fie întotdeauna la valoarea de circulație a bunului pierdut în orice mod de adevăratul proprietar. În acest sens citează Decizia Curții Europene a Drepturilor Omului în cazul *Brumărescu contra României*. În susținere depune note scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2 și 3 al titlului I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002, întrucât aceste dispoziții au fost abrogate potrivit art. I pct. 1 din Legea nr. 48/2004. De asemenea, solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I alin. (1) al titlului II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002, arătând că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate de autorii excepției, întrucât limitarea întinderii despăgubirilor are în vedere posibilitățile economice și financiare, în a căror evaluare legiuitorul este suveran.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 ianuarie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 2.734/2003, **Curtea de Apel București — Secția contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2 și 3 al titlului I și ale art. I alin. (1) al titlului II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002**, excepție ridicată de Ioana Marina Lucia Mott și Ștefan Soare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că modificarea dispozițiilor art. 16 alin. (4) din Legea nr. 10/2001, prin art. I pct. 2 al titlului I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002, care, în opinia autorilor excepției, admite că și în cazul imobilelor preluate fără titlu valabil de către stat se poate refuza restituirea în natură și obligarea proprietarului adevărat la primirea de despăgubiri, reprezintă o expropriere, încălcându-se astfel dispozițiile constituționale referitoare la dreptul de proprietate și dispozițiile art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

De asemenea, se arată că prin modificarea acestui text persoanele care au revendicat imobile ce făceau parte din categoria celor prevăzute la art. 16 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 și aveau câștigat dreptul la restituirea în natură, au pierdut acest drept în cazul în care nu au primit dispoziție de restituire înainte de adoptarea acestei ordonanțe, încălcându-se astfel dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție.

În ceea ce privește dispozițiile art. I alin. (1) al titlului II din aceeași ordonanță, autorul excepției arată că acest text încalcă prevederile art. 41 din Constituție și ale art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece nu există o dreaptă și prealabilă despăgubire.

Instanța de judecată apreciază că textele legate criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției. Modificarea adusă art. 16 din Legea nr. 10/2001 a urmărit o mai bună corelare a conținutului acestui articol cu alte prevederi din lege, avându-se în vedere și unele interese generale care sunt prioritare în raport cu cele personale. În ceea ce privește critica potrivit căreia dispozițiile legale încalcă principiul neretroactivității legii, instanța apreciază că aceasta este neîntemeiată, modificările având aplicabilitate numai din momentul intrării în vigoare a ordonanței.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că textele de lege criticate nu încalcă principiul neretroactivității legii, deoarece dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 184/2002 se aplică numai după intrarea în vigoare a acesteia. De asemenea, arată că nu sunt încălcate nici dispozițiile art. 44 și art. 135 din Constituție, republicată, deoarece înlocuirea restituirii în natură cu măsuri reparatorii prin echivalent nu vatamă drepturile patrimoniale ale persoanelor interesate, fiind de competența legiuitorului stabilirea modului concret de restituire.

Guvernul arată că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate de autorii excepției.

Avocatul Poporului apreciază că art. 1 pct. 2 și 3 din titlul I al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 184/2002 nu vine în contradicție cu dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) al titlului II din aceeași ordonanță, arată că aceasta este neîntemeiată, deoarece textul criticat instituie limitele exercitării dreptului de proprietate, stabilind modalitatea concretă de actualizare a despăgubirilor acordate în perioada cuprinsă între 6 martie 1945—22 decembrie 1989, fără a se încălca principiul dreptei și prealabilei despăgubiri prevăzut de Constituție și aplicabil în cazul exproprierilor.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost legal sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 1 pct. 2 și 3 al titlului I și art. 1 alin. (1) al titlului II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 929 din 18 decembrie 2002.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Ulterior sesizării Curții Constituționale, dispozițiile art. 1 pct. 2 și 3 al titlului I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002 au fost abrogate prin art. 1 pct. 1 din Legea nr. 48/2004 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 184/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 25 martie 2004.

În cauză sunt aplicabile prevederile art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit cărora „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare [...].*”

Prin urmare, reținând că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit după sesizarea

Curții, urmează ca excepția de neconstituționalitate privind aceste dispoziții să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

II. Curtea va exercita controlul de constituționalitate cu privire la dispozițiile art. 1 alin. (1) al titlului II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 48/2004, a căror redactare este următoarea: „(1) *Pentru actualizarea despăgubirilor acordate în perioada cuprinsă între 6 martie 1945 și 22 decembrie 1989 se va utiliza un coeficient de actualizare aferent fiecărui an prin raportarea cursului leu/dolar S.U.A. din anul preluării, la cursul leu/dolar S.U.A. din anul emiterii deciziei/dispoziției prin care se soluționează notificarea. Acest coeficient de actualizare se va utiliza și pentru calculul valorii estimative a construcțiilor și terenurilor preluate în mod abuziv în intervalul de referință al legii.*”

Autorul excepției susține că acest text, care reglementează modalitatea de actualizare a despăgubirilor acordate pentru imobilele preluate abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, contravine prevederilor constituționale ale art. 44, referitoare la dreptul de proprietate privată, precum și art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că procedura instituită prin Legea nr. 10/2001, inclusiv cu privire la valoarea imobilelor restituite prin echivalent, este una specială, derogatorie de la dreptul comun, prin care statul înțelege să repare prejudiciile suferite ca urmare a preluării unor imobile în mod abuziv cu titlu sau fără titlu. Prin urmare, inclusiv modul de reparare a prejudiciilor derogă de la regulile dreptului comun.

Limitarea întinderii reparațiilor are în vedere posibilitățile economice și financiare existente, în raport cu alte necesități și priorități economice și sociale, în ale căror evaluare și satisfacere legiuitorul este suveran. Așa fiind, este de competența legiuitorului să stabilească valoarea acestor despăgubiri în acord cu prevederile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, republicată, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate și creanțele asupra statului sunt stabilite de lege.

Curtea Constituțională a statuat, de asemenea, în jurisprudența sa, de exemplu prin Decizia nr. 2 din 3 februarie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146 din 10 aprilie 1998, că dispozițiile referitoare la modul în care se asigură plata despăgubirilor foștilor proprietari în cazul în care imobilele nu pot fi restituite în natură, precum și actualizarea acestor despăgubiri sunt consecințe ale dreptului la despăgubire, având semnificația unor garanții pentru realizarea efectivă a acestui drept, astfel încât nu pot fi considerate ca încălcând garanția constituțională a dreptului de proprietate și caracterul inviolabil al acestui drept.

Curtea observă că soluțiile adoptate de legiuitor cu privire la modul de stabilire a despăgubirilor și a întinderii acestora sunt în concordanță cu exigențele reglementărilor internaționale. Referitor la reparația în ipoteza privării de proprietate, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit, pe de o parte, că dreptul la indemnizare trebuie să aibă un quantum rezonabil, iar pe de altă parte că metoda de evaluare a bunului trebuie să fie, la rândul ei, în mod manifest rezonabilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 1, 2 și 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2 și 3 al titlului I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002, excepție ridicată de Ioana Marina Lucia Mott și Ștefan Soare în Dosarul nr. 2.734/2003 al Curții de Apel București — Secția contencios administrativ.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I alin. (1) al titlului II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 184/2002, excepție ridicată de aceiași autori în același dosar.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 mai 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 239

din 27 mai 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 și 4 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin 1 și 4 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Construcții Feroviare” — S.A. Craiova în Dosarul nr. 6.805/civ/2003 al Tribunalului Dolj — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 decembrie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 6.805/civ/2003, **Tribunalul Dolj — Secția civilă**

a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 și 4 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Construcții Feroviare” — S.A. Craiova.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispoziția legală criticată încalcă dispozițiile constituționale referitoare la dreptul de proprietate și pe cele referitoare la economie, deoarece într-o economie de piață prețul se stabilește prin acordul comun al părților din contractul de vânzare-cumpărare, iar nu de instanța de judecată, fiind prejudiciați acționarii societății, aceștia neputând exercita în continuare atribuțiile aferente calității de acționar.

De asemenea, arată că obligarea unei societăți cu capital integral privat să-și vândă activul la un preț stabilit de instanța de judecată reprezintă o îngrădire a dreptului de proprietate asupra acțiunilor deținute de acționari.

Tribunalul Dolj — Secția civilă apreciază că textul legal criticat nu contravine dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, face referire la jurisprudența Curții Constituționale care, prin deciziile

nr. 10/1994, nr. 46/1999, nr. 184/1999, nr. 40/2000, a statuat că dispozițiile art. 7 alin. 1 și 4 din Legea nr. 85/1992, republicată, sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 7 alin. 1 și 4 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 7 alin. 1 și 4: „— *Locuințele construite din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, altele decât locuințele de intervenție, vor fi vândute titularilor contractelor de închiriere, la cererea acestora, cu plata integrală sau în rate a prețului, în condițiile Decretului-lege nr. 61/1990 și ale prezentei legi (...)*

Evaluarea și vânzarea locuințelor prevăzute la alin. 1 și 2 și la art. 1 alin. 1, pentru care nu s-au încheiat contracte de vânzare-cumpărare până la data intrării în vigoare a prezentei legi, se vor face în condițiile Decretului-lege nr. 61/1990 și ale prezentei legi, completate cu prevederile referitoare la coeficienții de uzură din Decretul nr. 93/1977, la un preț indexat în funcție de creșterea salariului minim brut pe țară la data cumpărării, față de cel existent la data intrării în vigoare a Legii nr. 85/1992.“

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 44 alin. (1) și (2), art. 53, 135 și 136, care au următorul conținut:

— Art. 44 alin. (1) și (2): „(1) *Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.*

(2) *Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor numai în condițiile rezultate din aderarea României la Uniunea Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, pe bază de reciprocitate, în condițiile prevăzute prin lege organică, precum și prin moștenire legală.*

— Art. 53: „(1) *Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor, desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.*

(2) *Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.“*

— Art. 135: „(1) *Economia României este economie de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență.*

(2) *Statul trebuie să asigure:*

a) *libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție;*

b) *protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară;*

c) *stimularea cercetării științifice și tehnologice naționale, a artei și protecția dreptului de autor;*

d) *exploatarea resurselor naturale, în concordanță cu interesul național;*

e) *refacerea și ocrotirea mediului înconjurător, precum și menținerea echilibrului ecologic;*

i) *crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții;*

g) *aplicarea politicilor de dezvoltare regională în concordanță cu obiectivele Uniunii Europene.“;*

— Art. 136: „(1) *Proprietatea este publică sau privată.*

(2) *Proprietatea publică este garantată și ocrotită prin lege și aparține statului sau unităților administrativ-teritoriale.*

(3) *Bogățiile de interes public ale subsolului, spațiul aerian, apele cu potențial energetic valorificabil, de interes național, plajele, marea teritorială, resursele naturale ale zonei economice și ale platoului continental, precum și alte bunuri stabilite de legea organică, fac obiectul exclusiv al proprietății publice.*

(4) *Bunurile proprietate publică sunt inalienabile. În condițiile legii organice, ele pot fi date în administrare regiilor autonome ori instituțiilor publice sau pot fi concesionate sau închiriate; de asemenea, ele pot fi date în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică.*

(5) *Proprietatea privată este inviolabilă, în condițiile legii organice.“*

De asemenea, sunt invocate dispozițiile internaționale cuprinse în art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care prevăd că orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 85/1992, republicată, s-a pronunțat prin numeroase decizii, precum Decizia nr. 40 din 14 martie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 1 iunie 2000, Decizia nr. 164 din 22 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 23 august 2001, precum și Decizia nr. 278 din 1 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 6 august 2003, statuând că aceste dispoziții sunt constituționale.

Cu acele prilejuri, Curtea a reținut că dispozițiile art. 7 din Legea nr. 85/1992, republicată, reprezintă o normă de justiție socială, întrucât dau posibilitatea chiriașilor să cumpere locuințele la construirea cărora au contribuit direct sau indirect în vechiul sistem statal-juridic. Pe această bază s-a apreciat că dispozițiile art. 7 din actul normativ criticat sunt nu numai conforme literei și spiritului art. 44 și 136 din Constituție, republicată, ci și legitimate din punct de vedere economic, social și moral.

Curtea constată că, pentru aceleași motive, prevederile legale criticate nu contravin nici dispozițiilor art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Și, în fine, cu privire la invocarea dispozițiilor art. 135 alin. (1) din Constituție, republicată, Curtea constată că aceste dispoziții nu sunt incidente în cauză.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 1 și 4 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Construcții Feroviare” — S.A. Craiova în Dosarul nr. 6.805/civ/2003 al Tribunalului Dolj — Secția civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 mai 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 68/2003 privind serviciile sociale, precum și a Metodologiei de acreditare a furnizorilor de servicii sociale

În temeiul art. 108 din Constituție, republicată, și al art. 11 alin. (3) și art. 61 din Ordonanța Guvernului nr. 68/2003 privind serviciile sociale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 515/2003,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 68/2003 privind serviciile sociale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 515/2003, prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Metodologia de acreditare a furnizorilor de servicii sociale, prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 3. — (1) Furnizorii de servicii sociale pot solicita acreditarea în condițiile prezentei hotărâri începând cu data de 1 ianuarie 2005.

(2) Până la obținerea acreditării, furnizorii de servicii sociale care desfășoară activitate la intrarea în vigoare a

prezentei hotărâri vor funcționa în condițiile prevăzute de legislația în vigoare, dar nu mai mult de 12 luni.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 5. — La data de 1 ianuarie 2005, se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 1.176/2003 privind desfășurarea de către persoanele juridice de drept privat fără scop patrimonial a unor servicii în domeniul protecției speciale a persoanelor cu handicap, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 725 din 17 octombrie 2003.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,
Elena Dumitru

Ministru de stat, ministrul administrației și internelor,
Marian Florian Săniuță

Ministrul delegat pentru administrația publică,
Gabriel Oprea

Ministrul sănătății,

Ovidiu Brînzan

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 25 iunie 2004.
Nr. 1.024.

NORME METODOLOGICE

de aplicare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 68/2003 privind serviciile sociale

Art. 1. — (1) Serviciile sociale prevăzute la art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 68/2003 privind serviciile sociale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 515/2003, denumită în continuare *ordonanță*, sunt asigurate de către furnizori de servicii sociale, denumiți în continuare *furnizori*, care pot fi publici sau privați.

(2) Furnizorii de servicii sociale publici sunt serviciul public de asistență socială la nivel județean și local, alte servicii publice specializate la nivel județean sau local, unități de asistență medico-socială sau instituții publice care dezvoltă compartimente de asistență socială specializate.

(3) Furnizorii de servicii sociale privați pot fi asociații și fundații, culte religioase și orice alte forme de organizare ale societății civile, persoane fizice autorizate în condițiile legii, organizații internaționale de profil, filiale și sucursale ale asociațiilor și fundațiilor internaționale recunoscute în conformitate cu legislația în vigoare.

(4) Furnizorii de servicii sociale prevăzuți la alin. (2) și (3) trebuie să aibă prevăzut în mod obligatoriu, ca obiect de activitate în actul de înființare sau, după caz, în autorizația pentru desfășurarea unor activități independente, acordarea de servicii sociale.

Art. 2. — Furnizorii de servicii sociale prevăzuți la art. 1 pot organiza și acorda servicii sociale numai după obținerea certificatului de acreditare.

Art. 3. — (1) Furnizorii prevăzuți la art. 1 pot acorda servicii sociale și în parteneriat, în baza unei convenții încheiate între aceștia.

(2) Convențiile de parteneriat prevăzute la alin. (1) pot fi încheiate între furnizori publici de servicii sociale, între furnizorii publici și cei privați sau numai între furnizorii privați.

(3) Convențiile de parteneriat prevăzute la alin. (1) pot fi încheiate numai între furnizorii acreditați.

Art. 4. — (1) Serviciul public de asistență socială de la nivelul municipiilor, orașelor, sectoarelor municipiului București sau comunelor, denumit în continuare *serviciu public local*, este principalul furnizor de servicii sociale, având rolul de a identifica și de a soluționa situațiile și cauzele care afectează echilibrul psihic, economic și moral al copilului, familiei, persoanelor vârstnice, persoanelor cu handicap, precum și al oricăror persoane aflate în nevoie sau expuse riscului marginalizării și excluderii sociale.

(2) Serviciul public de asistență socială județean va prelua responsabilitatea soluționării situațiilor prevăzute la alin. (1) în situații de urgență, la solicitarea serviciului public local, dacă acesta nu poate susține acordarea unor servicii sociale.

Art. 5. — Furnizorii acordă serviciile sociale pentru care au fost acreditați la solicitarea persoanei, a familiei acesteia

sau a reprezentantului legal, precum și din oficiu ori în urma semnalării unor situații de nevoie socială de către orice altă persoană sau instituție.

Art. 6. — Serviciul public județean, local sau, după caz, primăriile au obligația de a afișa lista furnizorilor acreditați la nivel județean și a serviciilor oferite de aceștia.

Art. 7. — Furnizorii acreditați pot solicita înscrierea unor ocupații în Clasificarea Ocupațiilor din România, dacă serviciile sociale pe care le furnizează nu pot fi îndeplinite de persoane cu profesii deja existente.

Art. 8. — Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei realizează monitorizarea, evaluarea și controlul serviciilor sociale acordate de către furnizorii acreditați, prin direcțiile pentru dialog, familie și solidaritate socială județene, respectiv a municipiului București, denumite în continuare *direcții teritoriale*.

Art. 9. — (1) În aplicarea prevederilor art. 47 alin. (1) și (2) din ordonanță, directorul executiv al direcției teritoriale desemnează cel puțin două persoane care să realizeze activitatea de monitorizare, evaluare și control la nivel local.

(2) Atribuțiile persoanelor desemnate și procedura de desfășurare a activității de evaluare, monitorizare și control se stabilesc prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei.

Art. 10. — Furnizorii acreditați comunică trimestrial direcțiilor teritoriale în a căror rază își desfășoară activitatea situația cuprinzând serviciile sociale acordate, numărul de beneficiari, precum și numărul cazurilor soluționate.

Art. 11. — (1) În vederea realizării evidenței furnizorilor și a serviciilor acordate, la nivelul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei se înființează Registrul electronic unic al serviciilor sociale.

(2) Procedura de constituire, actualizare și de accesare a registrului prevăzut la alin. (1) se aprobă prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei.

Art. 12. — (1) Furnizorii acreditați pot solicita Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei finanțarea, cofinanțarea sau subvenționarea unor programe de interes general ori comunitar sau finanțarea ori cofinanțarea înființării, organizării și funcționării unor instituții specializate de asistență socială.

(2) Pentru programele și instituțiile prevăzute la alin. (1) Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei acordă sume de la bugetul de stat în limita fondurilor aprobate anual prin bugetul său.

(3) Metodologia de acordare a fondurilor prevăzute la alin. (1) se aprobă prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei.

METODOLOGIA

de acreditare a furnizorilor de servicii sociale

Art. 1. — Furnizorii de servicii sociale, denumiți în continuare *furnizori*, prevăzuți la art. 11 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 68/2003 privind serviciile sociale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 515/2003, se acreditează conform prezentei metodologii.

Art. 2. — În vederea acreditării furnizorilor, în termen de 3 luni de la publicarea prezentei hotărâri, se înființează comisia de acreditare a furnizorilor de servicii sociale județeană, respectiv a municipiului București, denumită în continuare *comisie de acreditare*.

Art. 3. — (1) Comisia de acreditare este formată din 9—11 membri, după cum urmează:

a) directorul executiv al direcției pentru dialog, familie și solidaritate socială județeană, respectiv a municipiului București, denumită în continuare *direcție teritorială*;

b) directorul executiv adjunct pentru asistență socială al direcției teritoriale;

c) un reprezentant al consiliului județean;

d) un reprezentant al direcției județene de sănătate publică;

e) un reprezentant al inspectoratului școlar județean;

f) un reprezentant al serviciului public de asistență socială județean;

g) un reprezentant al serviciului public specializat pentru protecția copilului;

h) un reprezentant al unui serviciu public de asistență socială local;

i) 1—3 reprezentanți ai furnizorilor privați acreditați, desemnați de organizațiile societății civile din domeniul serviciilor sociale;

(2) Președintele comisiei de acreditare este directorul executiv al direcției teritoriale. În situația în care acesta nu poate fi prezent la ședință, lucrările comisiei de acreditare sunt prezidate de directorul executiv adjunct pentru asistență socială al direcției teritoriale.

(3) Mandatul membrilor comisiei de acreditare este de un an și poate fi reînnoit.

(4) Calitatea de membru încetează în următoarele situații:

a) la expirarea mandatului;

b) în caz de deces;

c) în caz de revocare de către instituția sau organizația care l-a desemnat.

Art. 4. — (1) Comisia de acreditare se întrunește o dată pe lună sau ori de câte ori este necesar și își desfășoară lucrările în prezența a cel puțin două treimi din numărul membrilor.

(2) În situații de urgență lucrările se pot desfășura în prezența a minimum 5 membri, cu condiția ca președintele și directorul executiv adjunct cu probleme de asistență socială să fie prezenți.

(3) Hotărârile se iau cu majoritatea simplă a voturilor membrilor prezenți.

(4) La lucrările comisiei de acreditare pot fi invitați, în calitate de observatori, doi reprezentanți ai beneficiarilor de servicii sociale.

Art. 5. — (1) Activitatea executivă și de secretariat a comisiei de acreditare este asigurată de direcțiile teritoriale.

(2) Pentru realizarea activităților prevăzute la alin. (1), directorul executiv al direcției teritoriale va desemna mai multe persoane, dintre care cel puțin 2 asistenți sociali.

Art. 6. — (1) Pentru întrunirea comisiei de acreditare, directorul executiv al direcției teritoriale, prin secretariatul tehnic, convoacă instituțiile publice și organizațiile societății civile, prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. c)—i), cu cel puțin 5 zile înainte de data ședinței de acreditare.

(2) O dată cu convocarea prevăzută la alin. (1), se transmite și o copie de pe documentația depusă de furnizorii care solicită acreditarea.

Art. 7. — (1) Persoanele desemnate în condițiile art. 3 alin. (1) trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) nu sunt soț/soție și nu se află în raport de rudenie până la gradul III inclusiv cu persoane din conducerea furnizorului care solicită acreditarea;

b) nu se află în relații cu caracter patrimonial cu furnizorul;

(2) Nu pot participa la ședința de acreditare în calitate de membru al comisiei de acreditare reprezentanți ai furnizorului care se acreditează.

Art. 8. — (1) Acreditarea se acordă gratuit, la cererea furnizorului.

(2) În situația în care serviciile sociale sunt furnizate de filiale sau alte entități cu personalitate juridică, cererea de acreditare poate fi formulată direct de către acestea.

(3) Cererea de acreditare se depune direct sau prin poștă, cu confirmare de primire, la secretariatul tehnic al comisiei de acreditare în a cărei rază își are sediul furnizorul. Modelul cererii de acreditare este prevăzut în anexa nr. 1.

(4) Cererea de acreditare este însoțită de documentele prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 9. — (1) Procedura de acreditare se declanșează la data depunerii și înregistrării cererii de acreditare într-un registru special de evidență a cererilor de acreditare.

(2) În cazul în care se constată neregularități ale documentației depuse, secretariatul tehnic comunică acest fapt furnizorului care a solicitat acreditarea, în termen de 5 zile de la data înregistrării cererii. Furnizorul are posibilitatea de a remedia neregularitățile în termen de 30 de zile de la data primirii notificării.

Art. 10. — (1) Dosarele de acreditare care sunt complete sunt analizate de către comisia de acreditare.

(2) Comisia de acreditare verifică îndeplinirea condițiilor de acreditare. Dacă se constată că aceste condiții nu sunt îndeplinite, furnizorul este notificat în termen de 5 zile de la data constatării.

(3) Furnizorul are posibilitatea să demonstreze cu acte că îndeplinește criteriile de eligibilitate în termen de 30 de zile de la data notificării.

Art. 11. — (1) Secretariatul tehnic al comisiei de acreditare verifică exactitatea situației de fapt descrise de furnizor în dosarul de acreditare și întocmește un raport de evaluare, pe care îl înaintează comisiei de acreditare.

(2) În cazul furnizorilor care își desfășoară activitatea în mai multe județe, la întocmirea raportului de evaluare, secretariatul tehnic poate solicita informații de la secretariatele tehnice din județele respective.

(3) Fiecare membru al comisiei de acreditare verifică, înainte de ședință, în mod independent, dacă sunt îndeplinite condițiile de acreditare prin analiza documentației transmise conform prevederilor art. 6 alin. (2) și, atunci când consideră necesar, prin confruntarea aspectelor descrise în documente cu situația de fapt.

Art. 12. — (1) Comisia de acreditare întrunită la convocarea președintelui acesteia soluționează cererea de acreditare în termen de maximum 45 de zile de la data înregistrării acesteia sau, după caz, de la data remedierii neregularităților constatate, potrivit art. 9 alin. (2), respectiv art. 10 alin. (3).

(2) Comisia de acreditare, în baza analizei prevăzute la art. 11 alin. (3) și a raportului de evaluare, decide acordarea sau neacordarea acreditării.

(3) Decizia de neacordare a acreditării este obligatoriu motivată.

(4) Decizia prevăzută la alin. (2) se întocmește în două exemplare și se semnează de către toți membrii comisiei de acreditare.

Art. 13. — (1) Decizia prevăzută la art. 12 alin. (2) se înregistrează în registrul special de evidență a cererilor de acreditare, menționat la art. 9 alin. (1).

(2) În baza deciziei de acordare a acreditării, secretariatul tehnic completează, în termen de cel mult

5 zile, certificatul de acreditare al cărui model este prevăzut în anexa nr. 3.

(3) Certificatul de acreditare se înregistrează în rubrica corespunzătoare din registrul prevăzut la art. 9 alin. (1).

Art. 14. — (1) Certificatul de acreditare se identifică prin număr, serie și data eliberării.

(2) În cazul pierderii, sustragerii sau deteriorării certificatului de acreditare, secretariatul tehnic poate elibera un duplicat la solicitarea furnizorului.

Art. 15. — Secretariatul tehnic transmite furnizorului care a solicitat acreditarea un exemplar al deciziei comisiei de acreditare și, dacă este cazul, certificatul de acreditare, în termen de 10 zile de la emiterea deciziei.

Art. 16. — (1) Decizia comisiei de acreditare poate fi contestată de furnizor, în termen de 30 de zile de la data comunicării, la Comisia Superioară de Acreditare, denumită în continuare *Comisia superioară*, organ ierarhic superior care coordonează activitatea comisiilor de acreditare județene, respectiv a municipiului București.

(2) Comisia superioară se înființează și funcționează în cadrul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

Art. 17. — (1) Comisia superioară este formată din 11–13 membri, după cum urmează:

a) coordonatorul departamentului de asistență socială și politici familiale din cadrul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, care îndeplinește și funcția de președinte;

b) câte un reprezentant al Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap, Autorității Naționale pentru Protecția Copilului și Adopție, Agenției Naționale pentru Protecția Familiei, Agenției Naționale pentru ocuparea Forței de Muncă, Ministerului Administrației și Internelor, Ministerului Sănătății, Ministerului Educației și Cercetării, desemnat de coordonatorul instituției respective;

c) 3–5 reprezentanți ai furnizorilor privați acreditați, desemnați de organizațiile societății civile din domeniul serviciilor sociale.

(2) Mandatul membrilor Comisiei superioare prevăzuți la lit. b) și c) este de un an și poate fi reînnoit.

(3) Calitatea de membru al Comisiei superioare încetează în următoarele situații:

a) la expirarea mandatului;

b) în caz de deces;

c) în caz de revocare de către instituția sau organizația care l-a desemnat.

Art. 18. — (1) Comisia superioară este ajutată de un secretariat tehnic care funcționează în cadrul Direcției generale politici asistență socială din cadrul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

(2) Nominalizarea persoanelor care vor face parte din secretariatul tehnic și modul de organizare și funcționare a acestuia se stabilesc prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei.

Art. 19. — (1) Comisia superioară se întrunește o dată pe lună sau ori de câte ori este necesar pentru a nu depăși termenele de soluționare a contestației.

(2) Lucrările Comisiei superioare se pot desfășura în prezența a minimum 7 membri, cu condiția ca președintele să fie prezent.

(3) Hotărârile se iau cu majoritatea simplă a voturilor membrilor prezenți.

Art. 20. — Decizia Comisiei superioare poate fi atacată în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990, cu modificările ulterioare.

Art. 21. — Furnizorii sunt acreditați pentru o perioadă de 3 ani sau, după caz, pe perioada de furnizare a serviciilor sociale, dacă aceasta este mai mică de 3 ani.

Art. 22. — Este acreditat furnizorul care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) este constituit în condițiile legii și se încadrează în prevederile art. 11 alin. (1) din ordonanță;

b) are prevăzute în actul de înființare scopurile și obiectivele, precum și acordarea de servicii sociale;

c) scopurile și obiectivele urmărite respectă principiile fundamentale ale drepturilor omului, legislația românească și actele internaționale aplicabile;

d) durata de funcționare, conform actului de înființare, îi permite dezvoltarea serviciilor sociale pentru care solicită acreditarea;

e) are posibilitatea de a susține material sau demonstrează capacitatea de a atrage resursele financiare necesare acordării serviciilor sociale pentru care solicită acreditarea;

f) dispune de personal cu pregătire profesională adecvată tipului de servicii sociale pentru care solicită acreditarea;

g) respectă sau demonstrează că poate respecta standardele de calitate existente pentru serviciile pentru care solicită acreditarea;

h) acordă sau va acorda servicii sociale pe baza unor criterii de selecție nediscriminatorii și conform prevederilor art. 35 din ordonanță;

i) a elaborat proceduri de evaluare periodică a serviciului și a satisfacției beneficiarului.

Art. 23. — (1) Suspendarea sau retragerea acreditării, precum și limitarea domeniului de activitate se realizează prin decizia directorului executiv al direcției teritoriale, cu acordul comisiei de acreditare.

(2) În situații de urgență, măsurile prevăzute la alin. (1) se pot dispune provizoriu prin decizia directorului executiv, urmând ca în termen de 10 zile comisia de acreditare să se pronunțe.

(3) Anularea acreditării poate fi dispusă prin decizie a comisiei de acreditare, la propunerea direcției teritoriale, în situația în care se constată neîndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 22 lit. a)–c).

(4) Deciziile prevăzute la alin. (1), (2) și (3) pot fi contestate în condițiile Legii nr. 29/1990, cu modificările ulterioare.

(5) Condițiile și procedurile de suspendare, retragere sau anulare ale acreditării, precum și de limitare a domeniului de activitate se aprobă prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei.

Art. 24. — Furnizorii acreditați vor solicita o nouă acreditare cu cel puțin 60 de zile înainte de expirarea termenului prevăzut la art. 21.

Art. 25. — Unitățile de asistență medico-socială sunt acreditate de către comisia de acreditare numai pentru serviciile sociale acordate.

Art. 26. — Furnizorii acreditați sunt obligați să afișeze la sediu, într-un loc accesibil beneficiarilor, certificatul de acreditare în original sau copie legalizată.

Art. 27. — Anexele nr. 1–3*) fac parte integrantă din prezenta metodologie.

*) Anexele nr. 1–3 sunt reproduse în facsimil.

CERERE DE ACREDITARE

1. Date despre furnizorul de servicii sociale

<p>Denumirea furnizorului:</p> <p>Forma de organizare sau statutul juridic (serviciu public de asistență socială, unitate de asistență socială, asociație, fundație, persoană fizică autorizată etc.):</p> <p>.....</p> <p>Actul de înființare.....</p> <p>Data emiterii</p> <p>Emitent</p>
<p>Sediul furnizorului</p> <p>Strada:Nr.....Bl.....Sc.....Ap.....</p> <p>Localitatea:..... Cod postal:.....</p> <p>Judet/Sector:Telefon:.....Fax:.....</p> <p>E-mail: Pagina de Internet:</p>
<p>Cod fiscal nr. anul..... eliberat de</p> <p>Cont bancar nr. deschis la banca</p> <p>cu sediul în</p>

2. Subsemnatul (a)....., posesor/posesoare al actului de identitate seria nr., eliberat/eliberata la data de de catre, în calitate de imputernicit(a) al (a) solicit acreditarea ca furnizor pentru serviciile sociale descrise în fișele anexate.

Cunoscand prevederile art. 292 din Codul penal cu privire la falsul in declaratii, declar pe propria raspundere că datele, informatiile si documentele prezentate corespund realitatii.

Persoana imputernicita,
.....
(semnatura și stampila)

Data

DESCRIEREA SERVICIULUI PENTRU CARE SE SOLICITĂ ACREDITAREA
(se completează pentru fiecare serviciu social pentru care se solicită acreditarea)

1. Denumirea serviciului social:
2. Descrierea activităților desfășurate și a metodologiilor de lucru utilizate:
3. Durata în timp estimată:
4. Data de la care funcționează sau de la care va funcționa serviciul social:
5. Sediul de la care se organizează furnizarea serviciului social:
6. Aria de desfășurare a activității:
7. Categoria de persoane beneficiare (precizați numărul de beneficiari și caracteristicile socio-economice ale acestora) :
8. Modalitatea de selectare a beneficiarilor:
9. Modalitățile de implicare a beneficiarilor în activitățile desfășurate :
10. Modalitățile de control periodic al calității serviciului:
11. Modalitățile periodice de control al gradului de satisfacție a beneficiarilor
12. Resursele umane pentru realizarea serviciului social:

	Studii superioare	Studii medii
Personal angajat cu contract individual de muncă		
Funcționari publici		
Personal remunerat sub orice alte forme		
Voluntari		
Total		
Din care personal administrativ		

13. Costurile serviciului

Costul anual preconizat	Din care costuri administrative

14. Resursele financiare pentru susținerea serviciului

Din fondurile proprii ale furnizorului	
Din subvenții de la bugetul de stat	
Din subvenții de la bugetele locale	
Din contribuții ale partenerilor	
Din contribuții ale beneficiarilor	
Altele	

15. Date tehnice referitoare la unitatea de asistență socială prin care se acordă serviciul:

a) în cazul unității care asistă persoanele la sediul acesteia:

- suprafață locuibilă/persoană asistată
- condiții de cazare, numărul de persoane/dormitor
- condiții de petrecere a timpului liber
- condiții de comunicare cu exteriorul
- condiții de servire a mesei
- alte condiții în funcție de tipul de servicii de asistență socială acordate:
- grupurile sanitare: la persoane asistate;
- 1 lavabou la persoane asistate;
- 1 duș/cadă la persoane asistate;
- condițiile de preparare și servire a hranei;

b) în cazul unității care asistă persoanele la domiciliul acestora:

- frecvența intervențiilor, numărul de vizite/săptămână
- posibilități ale persoanei asistate de comunicare cu alte persoane asistate sau cu familia
- posibilități ale persoanei asistate de comunicare cu unitatea de asistență socială
- condiții de transport al mesei
- operativitatea intervenției

16. Rezultatele preconizate ale activității:

17. Efectele benefice ale activității la nivelul comunității:

a. Modalitățile de informare a comunității privind activitățile și rezultatele acestora

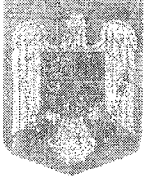
b. Alte comentarii privind activitatea desfășurată

18. Date de contact pentru persoana desemnată să ofere informații suplimentare

DOCUMENTELE CARE ÎNSOȚESC CEREREA DE ACREDITARE

- a) pentru serviciul public de asistență socială la nivel județean și local;
⇒ hotărârea consiliului local/județean privind înființarea serviciului public județean/local;
⇒ certificat de înregistrare fiscală;
⇒ regulamentul de organizare și funcționare;
⇒ organigramă;
⇒ CV persoanelor implicate în acordarea serviciilor;
⇒ copii ale documentelor care atesta pregătirea profesională/calificarea persoanelor implicate în acordarea serviciilor;
⇒ hotărârea consiliului local/județean pentru aprobarea bugetului anual al instituției;
⇒ ultima situație financiară;
⇒ dovada privind situația juridică a sediului unde se acordă sau urmează să se acorde serviciile sociale;
⇒ autorizația sanitară, autorizația sanitar-veterinară, autorizația pentru protecția muncii, autorizația de mediu, aviz PSI și alte autorizații prevăzute de lege;
- b) pentru alte servicii publice specializate la nivel județean sau local;
⇒ legea specială, hotărârea Guvernului, hotărârea consiliului local/județean privind înființarea acestor servicii;
⇒ certificat de înregistrare fiscală;
⇒ regulamentul de organizare și funcționare;
⇒ organigramă;
⇒ CV persoanelor implicate în acordarea serviciilor;
⇒ copii ale documentelor care atesta pregătirea profesională/calificarea persoanelor implicate în acordarea serviciilor;
⇒ hotărârea consiliului local/județean pentru aprobarea bugetului anual al instituției;
⇒ ultima situație financiară;
⇒ dovada privind situația juridică a sediului unde se acordă sau urmează să se acorde serviciile sociale;
⇒ autorizația sanitară, autorizația sanitar-veterinară, autorizația pentru protecția muncii, autorizația de mediu, aviz PSI și alte autorizații prevăzute de lege;
- c) pentru unități de asistență medico-socială;
⇒ hotărârea consiliului local/județean privind înființarea unității de asistență medico-asocială;
⇒ certificat de înregistrare fiscală;
⇒ regulamentul de organizare și funcționare;
⇒ organigramă;
⇒ CV persoanelor implicate în acordarea serviciilor;
⇒ copii ale documentelor care atesta pregătirea profesională/calificarea persoanelor implicate în acordarea serviciilor;
⇒ hotărârea consiliului local/județean pentru aprobarea bugetului anual al instituției;
⇒ bugetul aprobat de conducerea instituției în cazul în care aceasta este integral finanțată din venituri proprii;
⇒ ultima situație financiară;
⇒ dovada privind situația juridică a sediului unde se acordă sau urmează să se acorde serviciile sociale;
⇒ autorizația sanitară, autorizația sanitar-veterinară, autorizația pentru protecția muncii, autorizația de mediu, aviz PSI și alte autorizații prevăzute de lege;
- d) pentru instituții publice care dezvoltă compartimente de asistență socială specializate
⇒ hotărârea consiliului local/județean privind înființarea unității de asistență medico-socială;
⇒ hotărârea consiliului director al instituției de înființare a compartimentului de asistență socială;
⇒ certificat de înregistrare fiscală;
⇒ regulamentul de organizare și funcționare;
⇒ organigramă;
⇒ CV persoanelor implicate în acordarea serviciilor;
⇒ copii ale documentelor care atesta pregătirea profesională/calificarea persoanelor implicate în acordarea serviciilor;
⇒ hotărârea consiliului local/județean pentru aprobarea bugetului anual al instituției;
⇒ bugetul aprobat de conducerea instituției în cazul în care aceasta este integral finanțată din venituri proprii;
⇒ ultima situație financiară;
⇒ dovada privind situația juridică a sediului unde se acordă sau urmează să se acorde serviciile sociale;
⇒ autorizația sanitară, autorizația sanitar-veterinară, autorizația pentru protecția muncii, autorizația de mediu, aviz PSI și alte autorizații prevăzute de lege;

- e) pentru asociații și fundații, cultele religioase și orice alte forme organizate ale societății civile;
- ⇒ certificat de persoană juridică;
 - ⇒ încheierea judecătorească prin care s-a admis cererea de înscriere în registrul asociațiilor și fundațiilor;
 - ⇒ certificat de înregistrare fiscală;
 - ⇒ regulamentul de organizare și funcționare;
 - ⇒ organigramă;
 - ⇒ CV persoanelor implicate în acordarea serviciilor;
 - ⇒ copii ale documentelor care atesta pregătirea profesională/calificarea persoanelor implicate în acordarea serviciilor;
 - ⇒ ultima situație financiară;
 - ⇒ un extras de cont;
 - ⇒ dovada privind situația juridică a sediului unde se acordă sau urmează să se acorde serviciile sociale;
 - ⇒ autorizația sanitară, autorizația sanitar-veterinară, autorizația pentru protecția muncii, autorizația de mediu, aviz PSI și alte autorizații prevăzute de lege;
- f) pentru persoane fizice autorizate în condițiile legii;
- ⇒ autorizația emisă de consiliul local
 - ⇒ certificat de înregistrare fiscală;
 - ⇒ regulamentul de organizare și funcționare;
 - ⇒ CV persoanei autorizate;
 - ⇒ copii ale documentelor care atesta pregătirea profesională/calificarea persoanelor implicate în acordarea serviciilor;
 - ⇒ ultima situație financiară;
 - ⇒ un extras de cont;
 - ⇒ dovada privind situația juridică a sediului unde se acordă sau urmează să se acorde serviciile sociale;
- g) pentru filiale și sucursale ale asociațiilor și fundațiilor internaționale recunoscute în conformitate cu legislația în vigoare;
- ⇒ certificat de persoană juridică
 - ⇒ încheierea judecătorească prin care s-a admis cererea de înscriere în registrul special;
 - ⇒ certificat de înregistrare fiscală;
 - ⇒ regulamentul de organizare și funcționare;
 - ⇒ organigramă;
 - ⇒ CV persoanelor implicate în acordarea serviciilor;
 - ⇒ copii ale documentelor care atesta pregătirea profesională/calificarea persoanelor implicate în acordarea serviciilor;
 - ⇒ ultima situație financiară;
 - ⇒ un extras de cont;
 - ⇒ dovada privind situația juridică a sediului unde se acordă sau urmează să se acorde serviciile sociale;
 - ⇒ autorizația sanitară, autorizația sanitar-veterinară, autorizația pentru protecția muncii, autorizația de mediu, aviz PSI și alte autorizații prevăzute de lege;
- h) pentru organizații internaționale de profil.
- ⇒ certificat de înregistrare a reprezentanței;
 - ⇒ încheierea judecătorească prin care s-a admis cererea de înscriere în registrul special;
 - ⇒ certificat de înregistrare fiscală;
 - ⇒ regulamentul de organizare și funcționare;
 - ⇒ organigramă;
 - ⇒ CV persoanelor implicate în acordarea serviciilor;
 - ⇒ copii ale documentelor care atesta pregătirea profesională/calificarea persoanelor implicate în acordarea serviciilor;
 - ⇒ ultima situație financiară;
 - ⇒ un extras de cont;
 - ⇒ dovada privind situația juridică a sediului unde se acordă sau urmează să se acorde serviciile sociale;
 - ⇒ autorizația sanitară, autorizația sanitar-veterinară, autorizația pentru protecția muncii, autorizația de mediu, aviz PSI și alte autorizații prevăzute de lege;

**COMISIA DE ACREDITARE A FURNIZORILOR
DE SERVICII SOCIALE**

.....

CERTIFICAT DE ACREDITARE

seria nr.

..... cu sediul/ domiciliul în localitatea.....,
str. nr....., bloc, scara, etaj, ap.,
județul/sectorul, codul unic de înregistrare/codul fiscal, este
acreditat, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 68/2003, să furnizeze următoarele servicii
sociale:

1.
2.
3.
4.
5.
6.

Eliberat la data de

Prezentul certificat este valabil pentru o perioadă de de la data eliberării.

Președinte,

LS

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2004
— pe suport tradițional —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoarea abonamentului anual — lei —	Valoarea abonamentului trimestrial — lei —			
			Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	9.875.000	2.468.750	2.715.750	2.987.500	3.286.000
2.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*)	1.780.000	—	—	—	—
3.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	7.900.000	1.975.000	1.975.000	1.975.000	1.975.000
4.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	12.500.000	3.125.000	3.125.000	3.125.000	3.125.000
5.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	2.530.000	632.500	632.500	632.500	632.500
6.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	10.680.000	2.670.000	2.670.000	2.670.000	2.670.000
7.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	9.850.000	2.462.500	2.462.500	2.462.500	2.462.500
8.	Colecția Legislația României	2.500.000	625.000	687.500	756.500	832.500
9.	Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	4.150.000	1.038.000	1.141.500	1.255.500	1.381.500
10.	Repertoriul actelor normative	625.000	—	—	—	—
11.	Decizii ale Curții Constituționale	470.000	—	—	—	—
12.	Ediții trilingve	2.500.000	—	—	—	—

*) Cu excepția numerelor bis în care se publică acte cu un volum extins și care interesează doar un număr restrâns de utilizatori.

Toate publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ sunt purtătoare de T.V.A. în cotă de 9%, aceasta fiind inclusă în prețul de abonament.

Pentru siguranța clienților, abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următorii difuzori:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ“ — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, str. Hristo Botev nr. 6 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr.202A (telefon/fax: 212.73.54)
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, str. Banul Udrea nr. 10, (telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36 (telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ ASTOR-MED — S.R.L. — Iași, str. Sucidava nr. 2, bl. U2, sc. C, ap. 2 (telefon/fax: 0232/27.91.76, 0232/25.84.27)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”